

Toikan Ayrshire

- pienellä rahalla ja suurella sydämellä -

Tilan historiaa

Hannun isovanhemmat muuttivat siirtolaisina Viipurin mlk:sta Nurmijärvelle sodan ratkettua. Korvensyrjäksi nimetty tila lohkaistiin Pappilan maista, alkujaan 8 ha, mutta nyt kolmansilla sukupolvilla ala ostoilla jo moninkertaistunut. Seppo ja Mirja Toikka myivät tilan pojilleen Hannulle ja Matille 1983. Tilan tulevaisuuden kannalta oli ratkaisevaa vuosi 1982, kun Hannu tapasi hämäläissyntyisen Tiinan ja tämä tarina jatkui avioitumisella 1985. Seuraavana vuonna syntyi esikoinen Elina ja taas seuraavana Niina, Minna näki päivänvalon 1990 ja odotettu poika Aleksi liittyi perheeseen kuopuksena 1994. Uuden pihaton valmistuessa päätyivät veljekset jakamaan tilan vuonna 2000, Hannun ja Tiinan perheeseen jäädessä isoisän rakentamalle tilalle.

Karjasta tilanpidon tukijalka

Kun perhe oli saatu riittäväksi, oli isäntävälillä aikaa panostaa karjaan, josta ilmiselvästi oli tulossa päätuotantosuunta. Hannu ei unohda mainita onnistuneensa emännän valinnassa, hän arvostaa korkealle Tiinan sopeutuvaisuuden

Syyskokouksessa Lammilla nimettiin vuoden 2003 Ayrshirekasvattajaksi Toikan Ayrshire, nimenomaan käsittäen koko perheen Hannun, Tiinan sekä jälkikasvun Elinan, Niinan, Minnan ja Aleksin. Toikathan ovat jo pitkään menestyneet eläinten kanssa lypsykarjanäyttelyissä ja nyt perheen lapset ovat kunnostautuneet Junnu-kisoissa. Ayrshire-lehti kävi tapaamassa voittajia Nurmijärvellä kunniamaininnan jälkeen. Vuoden Ayrshirekasvattaja titteli arvostettiin hyvin korkealle ja he totesivat tällaisten hetkien antavan voimaa huonompien päivien varalle.

maatilan pitkäjänteiseen ja sitovaan elämään. Ja tätä sitovuutta tarvitaan nimenomaan lypsykarjan kehittämisessä ja hoidossa.

Siirryttäessä uuteen pihattoon lemmiä oli 30 ja hiehoja 20. Tällä hetkellä uusissa tiloissa käyskentelee 60 lypsävää ja 40 nuorta. On hienoa, että näin innokkaat kasvattajat päättivät satsata omaan ja eläinten hyvinvointiin rakentamalla uuden työpaikan. Toimivaan pihattoon saa jälkikasvustakin tarvittaessa työapua.

Lehmät, jotka täytyy mainita

Toikkien mielestä karjassa on nostettava esille kaksi

vahvaa lehmäsukua, Yllätyksen ja Lumikin. Yllätyksen isä on Kuusiston Mainio ja emän isä Rainion Miehekäs. Yllätys jätti karjaan 11 elinvuotensa aikana 2 lehmää. Kummatkin tyttäret, Lahja ja Menestys, jatkavat sukua. Lahjan isä on Tervaniemen Ylkä. Lahja on poikunut 5 kertaa ja on jättänyt jälkeensä 3 lehmävasikkaa, joista yksi alkiona. Lahjan tytär Nauha on Kuusijoen Etro-nista ja sillä on 2 jälkeläistä karjassa. Yllätyksen suku on ollut hyvin sonnivoittoinen, mutta omistajat ovat tyytyväisiä siihen, että se on jättänyt karjaan rakennetta, kehäsäteilyä ja kestävyyttä.

Lumikin suku polveutuu

Sakrintalon Lätsästä sekä kantaäidistä Ursulasta. Lumikin emä on Niemen Vernerin tytär Herukka ja emän isä Kaustisen Rokki. Lumikin vahvaa emälinjaa jatkaa tytär Neilikka isänään Vestergård Akilles. Neilikka on omistajilleen tärkeä tuotos-, rakenne- ja jalostuslehmä. Sen jalostusarvo on tällä hetkellä +37. Ilonaihe on myös, että tämä suku on ollut hyvin lehmävoittoinen.

Karjan jalostaminen

Innokkaat karjaihmiset tekevät jalostussuunnitelman omin voimin ja tilalla käytetään paljon erisukuisia ja myös eri maalaisia sonneja. Kotimaiset valiosonnit ovat runsaassa käytössä ja nykyään on siirrytty myös käyttämään kanadalaista sonniainesta. Toikat osallistuvat myös karjanjalostukseen valtakunnallisella tasolla käyttämällä myös nuoria testattavia sonneja jalostussuunnitelmassaan. Suunnitelman huipentumana ovat ne eläimet, jotka eivät täytä tilan tavoitteita, niille laitetaan huippualkioita antamaan potkua koko karjan eläinaineksen parantamiseksi.

Karjan keskituotos on nyt 8800 kg, tätä on tarkoitus nostaa jalostuksen

ja ruokinnan avulla, nyt on myös mahdollisuus karsia lisäsvaiheen jälkeen lehmiä. Hiehojen herumisille ei aseteta kovin korkeaa alarajaa, jotta utarerakenne kestäisi useamman poikimisen. Tuotosvaatimukset unohtuvat joskus myös siksi, että johonkin eläimeen kiinnytään ja näin se lemmikkinä säilyttää paikkansa karjassa.

Hyvistä olosuhteista, onnistuneesta hoidosta ja ammattitaitoisista hoitajista kertoo poikimaväli 362 ja lepokausi 71 päivää. Tästä päästään edelleen hienoihin lukuihin 1,3 siemennystä per tiineys ja tämä prosentteina 74.

Näyttelykärpänen iski onnistuneesti

Syksyllä 1993 Ruoka-Farma messujen yhteydessä järjestettiin Artukaisissa ensi kertaa sisätiloihin karjanäyttely, sinne piti saada hyviä eläimiä, ehkä sivulauseessa puhuttiin jo rakenteestaakin. Eläinlääkäri Juha Rättö, innokkaana karjamiehenä, otti Toikkiin yhteyttä, että lähtekääpäs Turun näyttelyyn, eikä antanut periksi ennenkuin Hannu ja Tiina lupautuivat lähtemään Yllätyksen kanssa reissuun ja ensikko-luokkaan. Siitähän se alkoi, heillä ei ollut minikäänlaista käsitystä, miten lehmä olisi pitänyt esittää ja trimmata, niinpä näyttelyyn vietiinkin ummussa oleva lehmä! Lopputuloksena saatiin kuitenkin hieman selkoa näyttelyiden periaatteesta, vaikka menestystä ei tullutkaan. Seuraavaksi

mentiin Karjatilaan 1996 Yllätyksen kanssa ja menestystäkin tuli ja intoa sitäkin reilummin. Näyttelyiden välissä 1997 syntyi Yllätykselle Lahja, jolla meriittejä löytyy runsaasti erilaisista kehistä. Läpimurto voittoihin tuli Suontaan näyttelyssä 1998, jonne vietiin jo useampia

eläimiä. Luokkavoittojen lisäksi Yllätys sai kestävän lehmän palkinnon juuri tässä Suontaan näyttelyssä, josta lähti liikkeelle koko perheen yhteinen harrastus: JuniorHandler-kisat. Syksyyn 2003 mennessä Toikista oli tullut jo legenda menestyneinä näyttelykonkareina.

Toikat hakemassa Vuoden Ayrshirekasvattajan palkintoa Lammilla.

Anna-Maija Pohjola, apunaan Elina Toikka

Kuva: Ely Geverink

Toikan perhe ja moninkertainen Ayrshire Champion Lahja.

Toikan Ayrshire

Toikilla otettiin innolla vastaan Suomen Ayrshirekasvattajien perustaminen ja jäseniksi lähdettiin heti. Karjanimien käytön yleistyessä tilannimi Korvensyrjä sai väistyä ja Toikan Ayrshire otettiin tunnuksiksi. Karja onkin hyvin ayrshire painoitteinen, tällä hetkellä ayrshirejä 70 %, holsteineja 29 % sekä lapinlehmä ja kyyttö. Tulevaisuudessa panostetaan enemmän ayrshiren-rodun lisäämiseen mustien kustannuksella.

Tilanväki haluaa yhteen ääneen panostaa entistä päättäväisemmin ayrshireisaan rakenteeseen, kestävyteen, tuotosta unohtamatta ja jatkaen kotimaista jalostusta. Tavoitteena siis tuottava ja hyvärakenteinen ayrshire-karja!